

SLŪJBĂ
SFINŢILOR MARI
MĂCEENICII MILNĂ ŞI
VICHENTIE

LĂ DECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8.

Glasul al 8-lea:

Podobie: *O, preaslăvită minune...*

Râvnind Pătimirii Celui fără de patimă, te-ai dat pe tine ca un miel spre junghiere de bunăvoie, purtătorule de lupte, prealăudate Mina. De mânia tiranului nu te-ai înspăimântat; de chinurile trupului nu te-ai clătinat. O, luptele tale, cele de tare împotrivire, prin care l-ai surpat la pământ pe cel mândru, Mucenice!

Rănit fiind prin bătaii, și fiind întins pe lemn, ca mai înainte Stăpânul, și strujindu-ți-se coastele în toate părțile cu fier, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, fiindu-ți ochii sufletului ațintiți la El. Spre Care privind neîncetat, Sfinte, ai suferit durerile trupului, fericite Mina.

Mucenice Mina, pururea pomenite, tu pentru dragostea lui Hristos ai părăsit negura lumii și oștirea cea pieritoare și întunericul idolilor și adunările păgânilor, numărându-te împreună cu oștirea celor aleși ai Lui. Pentru aceasta, te-ai și arătat foarte cu adevărat nebiruit, Mucenice, pătimind pentru El.

Alte stihiri, ale Sfântului Mucenic Vichentie, același glas și podobie:

Veniți toți iubitorii de mucenici să alcătuim ceată duhovnicească și să împletim cununi de laude mult-pătimitorului Vichentie, căci acesta, cu credința cea adevărată întrarmându-se, bărbătește pe Hristos L-a mărturisit Dumnezeu adevărat și Făcător a toate și rușinând mândria păgânească, până la sfârșit o a surpat.

Pe ostașul cel înțelept și propovăduitor neînfricat al adevărului, pe lăudatul Vichentie, cel cu nume mare, credincioșii să-l fericism, bucurându-ne, căci râvnind patimii Celui fără de patimă, nu s-a spăimântat de mânia tiranului și îndurând chinurile trupului, nu a slăbit de la dreapta credință, pentru care și încununat fiind, s-a numărat cu cetele cele de sus.

Stâlp dumnezeiesc al dreptei credințe te-ai arătat, mucenice Vichentie, care pe lemn întins și cu toate măiestriile de chinuri înconjurat fiind, nevătămat te-ai arătat, și bine luptându-te pentru Împăratul oștilor cerești, ai biruit puterile diavolești și ai gonit întunericul înșelăciunii cu lumina cea strălucitoare a Duhului.

Pe cruce ridicat fiind și strujindu-ți-se trupul, n-ai ținut seama de mulțimea chinurilor, având mintea la Cel ce mai înainte a fost întins pe lemn și de a Cărui dragoste erai rănit, mucenice Vichentie, ca cel ce porți nume de biruință, ai suferit durerile trupului, preafericite.

Bătut fiind și prin foc istovit, te-ai arătat turn neclintit al Bisericii, nemișcat de măiestriile chinuitorilor, mucenice Vichentie, iar mai apoi, și în temniță aruncat, ai fost întărit de dumnezeiescul har și cu îngerii ai petrecut, prealăudate.

**Slavă..., glasul al 6-lea:
A lui Vizantie.**

Iarăși ne-a răsărit nouă pomenirea cea de peste an a luminătorilor lumii, a lui Mina, a lui Victor și a lui Vichentie, luminând inimile credincioșilor, care s-au luptat pentru Hristos și pentru Crucea Lui. Pentru aceasta, pe Hristos Dumnezeul nostru Cel ce i-a încununat pe ei cu slavă și cu cinste, să-L slăvim întru cântări.

**Și acum..., a Născătoarei
(Dogmatica):**

Cine nu te va ferici pe tine, preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea

ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul născut, același din tine, Curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

DOHOD

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PĂREMIILE:

De la Isaia, citire:

(49: 8-15)

Așa grăiește Domnul: "În vremea milostivirii Te voi asculta și în vremea mântuirii Te voi ajuta. Te-am făcut și Te-am hotărât Legământ al poporului, ca să așezi rânduială în țară și să dai fiecăruia moștenirile nimicite! Ca să zici celor robiți: "Ieșiți!" și celor care sunt în întuneric: "Veniți la lumină!" Ei vor paște oriunde pe calea lor și pe toate povârnișurile va fi pășunea lor. Nu le va fi nici foame, nici sete, soarele și vântul cel arzător nu-i va atinge, că Cel Care se va milostivi de ei va fi Povățuitorul lor și îi va îndrepta către izvoare de apă. Voi preface toți munții Mei în drumuri și cărările Mele vor fi bine gătite. Iată că unii vin din ținuturi depărtate, de la

miazănoapte, de la Apus, iar alții din țara Sinim. Săltați, ceruri, de bucurie și tu, pământule, bucură-te; munților, chioțiți de veselie, că Domnul a mângâiat pe poporul Său și de cei în necaz ai Lui S-a milostivit. Sionul zicea: "Domnul m-a părăsit și Stăpânul meu m-a uitat!" Oare femeia uită pe pruncul ei și de rodul pântecelui ei n-are ea milă? Chiar când ea îl va uita, Eu nu te voi uita pe tine.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-Și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavază bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trușiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

LĂ LITIE

glasul al 2-lea, însuși glasul:

Veniți, iubitorilor de luptători, să cinstim ceata cea cu

trei lumini a Mucenicilor, pe Mina, pe Victor și pe Vichentie, care au dat sânziuri și au cumpărat viața cea veșnică. Pentru aceasta, răspundeau cu tărie împotriva aflătorilor de rele: Nu alegem pe cele stricăcioase, ca mai de cinste decât pe cele nesticăcioase. Nu ne vom face ostași ai împăratului celui muritor și pământesc, ci vom fi ostași ai împăratului celui viu, Care pururea spune credincioșilor: Cel ce crede în Mine, de va și muri, viu va fi.

**Stihirile Sfântului Mucenic
Vichentie,
glasul al 4-lea:**

Înroșindu-ți trupul cu sângele tău, te-ai îmbrăcat cu porfira dumnezeiescului har, mărite, și cu cunună neveștejită de Hristos ai fost încununat, cu Care împreună împărățești totdeauna, veselindu-te.

Ostaș nebiruit te-ai arătat, mucenice, Vichentie, căci întrarmându-te cu arma crucii, ai surpat uneltirile vrăjmașului, și făcându-te purtător de biruință, te-ai învrednicit să locuiești cu cereștile cete, împărtășindu-te de dumnezeiescul har. Pentru aceasta, te laudăm, săvârșind pomenirea ta.

Cu cinstitele tale patimi ai urmat Celui ce a pătimit pentru noi, mărite, iar cu raza Duhului ai ținut aprinsă făclia dreptei credințe, izgonind negura înșelăciunii idolești și a necredinței. Pentru aceasta, cinstindu-te, cu cântări te mărim, mult-pătimitorule Vichentie.

Slavă..., **glasul 1:**
A lui Anatolie.

Pe viteazul lui Hristos, pe Mina cel pururea pomenit, adunându-ne credincioșii, să-l lăudăm cu laude mucenicești și întru cântări duhovnicești. Că acesta, mergând la război împotriva vrăjmașilor celor nevăzuți și luptându-se după lege, ca un vrednic, a luat harul biruinței; și acum viețuiește împreună cu îngerii în ceruri, întru viața cea nestricată, cerând lumii pace și mare milă.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii, același glas:**

Iată s-a împlinit prorocia lui Isaia: că Fecioară fiind ai născut, iar după naștere, ai rămas ca și mai înainte de naștere; că Dumnezeu era Cel ce S-a născut, pentru aceasta și firile le-a înnoit. Ci, o, Maică a lui Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ție în biserica ta, nu le trece cu

vederea, ci, ca ceea ce ai purtat în brațele tale pe cel Milostiv, te milostivește spre robii tăi, și roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

LĂ STIHOAVNĂ

glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Împuns fiind cu spini, bătut fiind cu vine de bou, topindu-ți-se trupul cu foc, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos cel mântuitor, nu ai fost biruit la minte, nu ai jertfit idolilor, ci te-ai făcut de bunăvoie junghiere și jertfă curată și desăvârșită, Stăpânului tău, Mucenice Mina.

Stih: *Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeuul lui Israel (Ps. 67: 36).*

Împunși fiindu-ți ochii și pe lemn fiind răstignit, și pe toate părțile ars cu făclii, și din cruzimea judecătorului tăindu-ți-se venele și tăindu-ți-se capul cu sabia, te bucurai, slăvite Victor, luptătorule al Mântuitorului, care ai biruit taberele vrăjmașului cu ajutorul Duhului.

Stih: *Sfinților celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru ei (Ps. 15: 3).*

Încununatu-te-a Domnul prin cununa darurilor, Ștefanida mult-luptătoare; de voia ta te-ai

dat la chinuri, cu vitejia sufletului; că fiind legată de doi finici, ai fost despăcată în două părți și ai zburat la Domnul ca o pasăre, lăsându-ți trupul în mâinile vânătorilor, ceea ce ești vrednică de minune.

Slavă..., **glasul al 4-lea:**

Vitejește ai risipit uneltirile vrăjmașului, biruindu-l pe el cu puterea crucii, mucenice Vichentie pururea mărite; pentru aceasta acum împărățești împreună cu Împăratul tuturor în veac, cu El împreună bucurându-te.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu mucenicii: Mina, Victor și Vichentie și cu toți sfinții să se mântuiască sufletele noastre.

Acum *slobozește...*, Sfinte Dumnezeule..., *și celelalte...*

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că, având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale

demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

ALT TROPAR al sfântului Mina, asemenea:

Ea pe cel ce ești împreună-vorbitor cu cei fără de trup și cu purtătorii de nevoieță împreună-petrecător, adunându-ne cu credință, te laudăm pe tine, Sfinte Mina, cerând pace lumii, și sufletelor noastre mare milă.

La binecuvântarea pâinilor, troparul Mucenicilor (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu... (o dată).

LĂ VTRĂNIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Mucenicilor (de două ori), Slavă..., Și acum..., troparul Născătoarei de Dumnezeu-Învierii.

După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău,
Mântuitorule...

Frumusețea Mucenicilor și lauda Cuvioșilor, minunatul Mina, cu sfințenie să fie laudat, că a strălucit ca un soare cu razele minunilor și a luminat cugetele credincioșilor. Acesta, astăzi, îi îndeamnă pe toți iubitorii de prăznuire spre lauda Ziditorului.

Slavă..., **glasul al 5-lea :**

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat...*

Iubind pe Hristos ai strălucit cu faptele cele mărețe ale muceniei, prealăudate; pentru aceasta ai primit de la Dânsul cununa luptelor tale și te-ai făcut părtaș cu cetele mucenicilor, pururea pomenite mucenice Vichentie.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine, pururea Fecioară, cea mai presus decât cetele cele de sus și decât toată făptura, ceea ce singură ești curată, cu cântări te mărim.

**După catisma a doua, se cântă
sedealna sfântului,
glasul al 8-lea:**

Podobie: *Porunca cea cu taină...*

Să se lepede de sine, zice învederat Fiul cel Unul-Născut și Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce voiește să urmeze Lui. Marele între nevoitori, Mucenicul Mina, mai întâi săvârșind aceasta prin pustnicie și apoi prin nevoie, a

strălucit ca o stea, luminând lumea cu strălucirile minunilor

Slavă..., **glasul 1:**

Podobie: *Mormântul Tău,
Mântuitorule...*

Bărbătește mărturisind pe Hristos, ai mers cu îndrăzneală spre chinuri, de trei ori fericite, mucenice Vichentie, și, muștrând pe tiranul Datian, ai rușinat a lui păgânătate, de la care și rele pătimiri primind, te-ai suit la locașurile cele cerești.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Fecioara cea fără prihană, din care a ieșit cu trup, fără schimbare, Hristos Dumnezeuul nostru, să o laudăm toți credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih1: *Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte (Ps. 45: 1).*

Mărimu-vă pe voi, Sfinților Mari Mucenici Mina și Vichentie, și cinștim durerile și ostenele voastre, pe care le-ați răbdat pentru Hristos.

Stih 2: *Vărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului (Ps. 78: 3).*

Stih 3: *Că pentru Tine suntem uciși toată ziua (Ps. 43: 24).*

Stih 4: *Socotiți am fost ca niște oi de junghiere (Ps. 43: 24).*

Stih 5: *Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă (Ps. 65: 11).*

Stih 6: *Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15: 3).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna. glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Domnul Bisericii, întru înălțime cu adevărat te-a așezat, ca pe o stea strălucitoare, care luminează pe cei ce cântă, lauda Mucenicilor, Mina precântate.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Fiind întrarmat cu dumnezeieștile arme, mucenice Vichentie, și cu limba ta cea de foc grăitoare ai mustrat neomenia tiranului celui păgân

și împotriva înșelăciunii bărbătește ai stat; pentru aceasta, acum cu îngerii dănuind, fericite, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Nu ne trece cu vederea, Preabinecuvântată; ci pururea te roagă pentru noi, ca să ne mântuim de toată mâhnirea, Precurată Fecioară.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67: 36).

Stih: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15: 3).

EVANGHELIA:

de la Luca (21: 12-19).

(caută Marți în Săptămâna a 29-a după Rusalii).

Psalmul 50

Slavă...,

Pentru rugăciunile purtătorilor de chinuri, Mina și Vichentie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

**Și această idiomelă,
glasul al 6-lea:**

Veniți, toți credincioșii, adunându-ne, să-i laudăm pe Mina și Vichentie, nebiruiții Mucenici. Căci acestea părăsind, oștirea cea pământescă, și, cu platoșa Crucii îmbrăcându-se, I-au urmat lui Hristos, iar împărăția cerurilor cea fără de sfârșit a o dobândi sau învrednicit, ca robi credincioși al lui Dumnezeu.

CANOANELE

Se pune Canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6, și două ale Sfinților, pe 8.

Cântarea 1

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Glasul al 2-lea:

Irmosul:

În adânc a așternut de demult
«toată oastea lui Faraon,
«puterea cea prea întrarmată;

«iar întrupându-Se Cuvântul a
«pierdut păcatul cel prea rău,
«Domnul cel Preamărit, căci cu
«slavă S-a preamărit».

Dumnezeu, alegându-te ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită, și ca pe cea cu totul fără prihană între femei, în pânțelele tău cel preacurat S-a sălășluit. Pe Acela roagă-L, Fecioară, de vina greșelilor să mântuiască pe toți cei care te laudă pe tine.

Precum zice Psalmistul: Stătut-ai, Fecioară împărăteasă, de-a dreapta Împăratului celui Ce a răsărit din pânțelele tău. Pe Acela roagă-L, Mireasă a lui Dumnezeu, ca să mă învrednicească de șederea cea de-a dreapta în ziua judecății.

Ceea ce ai născut pe Hristos, ploaia cea cerească, care a înnoit firea omenească cea înțeleptită prin cele netrebnice, arată și sufletul meu cel înțelenit a fi roditor, dumnezeiască Mireasă.

Canonul Sfântului Mucenic Mina
glasul al 4-lea:

Irmosul: *Deschide-voi gura mea,...*

Hie, celui ce cinstesc pomenirea ta și luptele tale cele mari, roagă-te să mi se trimită de sus strălucire dătătoare de

lumină, ca să alunge norul necunoștinței mele.

Dorind a vedea nemurirea ce va să fie, ai voit a muri prin osândă, Mucenice, râvnind Pătimirilor Celui ce cu moartea a surpat moartea, fericite Mina.

Nesuferind, pururea pomenite, a vedea cum era ocărât Dumnezeu, te-ai depărtat petrecând în munți, pregătindu-te spre luptă și spre războire, pe care le-ai săvârșit cu gând întărit.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o masă însuflețită ai încăput întru tine Pâinea vieții noastre, ca un rug nu te-ai ars, purtând focul, și ca o vie neadăpată odrăslești Strugurele cel nelucrat, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul Sfântului Mucenic Vichentie

glasul al 8-lea:

Irmosul: *Să cântăm, Domnului...*

Dumnezeiește și cu buna credință fiind luminat, pe cei ce cu evlavie săvârșesc sfânta ta pomenire, mucenice, umple-i de lumina cea cerească.

Duhul Sfânt sălășluindu-Se în inima ta, pătimitorule, vitejește ai suferit moarte pentru Mântuitorul, Vichentie prea-

lăudate, și ai dobândit Împărăția cea de sus.

Slavă...,

Disprețuind porunca împăratului celui fără de lege, ai mărturisit tuturor cu îndrăzneală pe adevăratul Dumnezeu, întărit fiind de Duhul Sfânt, mucenice preamărite.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fecioară preacurată, ca ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Dumnezeu Cel neîncăput, Care S-a făcut om pentru iubirea de oameni și a luat din tine frământătura noastră, cu dreaptă credință, laudându-te, te mărim.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

Cântarea a 3-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

Înflorit-a pustiul ca și crinul,
«Doamne, Biserica păgânilor
«cea stearpă, prin venirea Ta;
«întru care s-a întărit inima
«mea»».

Întru mine, omul,
îmbrăcându-Se Ziditorul, a ieșit
din pântecul tău, Preacurată,
dăruind haina nestrăciunii
celor ce s-au golit prin fapte
netrebnice.

Născut-ai, Stăpână, pe Dumnezeu Cuvântul cel preacinstit. Pe Acela neîncetat roagă-L să Se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstirile dezmierdărilor.

Vindecă, Preacurată, rănilor sufletului meu; și smerită inima mea, cea otrăvită de veninul șarpelui, tămăduiește-o cu doctoria ta cea lucrătoare.

Canonul Sfântului Mucenic Mina

Irmosul: Nu întru înțelepciune,...

Întărâtat fiind tiranul de cuvintele tale cele preaînțelepte, te chinuia fără de milă cu vine de bou crude, socotind că te va îndupleca cu acelea, fericite Mina.

Vitându-te cu ochii gândului la Domnul, ai suferit greutățile cele apăsătoare ale chinurilor trupului, cu vitejia gândului, Mina preaminunate.

Nespăimântându-te de durerea cea mare a chinurilor, având râvnă dumnezeiască, ai mers la chinuri, strigând: Necăutându-mă nimeni, am venit mânat de mine însumi.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Din porțile iadului m-a scos Cel ce S-a întrupat din tine, primind moarte de bunăvoie pentru mine cel omorât de

mâncarea cea rea a lemnului, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul Sfântului Mucenic Vichentie

Irmosul: Tu ești întărirea...

Ăvând cugetul la Cel ce stăpânește toate, purtătorule de chinuri, puterea tiranului cea pierzătoare o ai învins, pătimind mucenicește, vrednicule de laudă.

Viața ta cea curată te-a arătat pe tine dumnezeiescule luminător și te-a făcut adevărat mucenic și mărturisitor al patimilor lui Hristos.

Slavă...,

Ăi stat înaintea tiranului la judecată, mucenice Vichentie, și ai mărturisit pe Dumnezeu, pe Cel ce a luat trup din Fecioară și a mântuit firea oamenilor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Prin nașterea ta s-a dezlegat blestemul și a încetat întristarea, Fecioară prea-binecuvântată, ceea ce ești cu totul fără prihană.

CONDACUL Mucenicului

Vichentie,

glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Nevoindu-te vitejește, ca un adevărat mărturisitor al dreptei credințe, Biserica te laudă,

slăvind cinstitele tale chinuri, preaminunate Vichentie, zicând: Doamne, pentru rugăciunile mult-pătimitorului Tău, mântuiește sufletele noastre.

IQOS

Mulțimea credincioșilor, împreună adunați fiind, se bucură, cinstind pomenirea pătimitorului Vichentie; că acesta pe Faraon cel netrupesc, cu cinstitele lui patimi, l-a biruit. Pentru care, toți cu credință laudă pe Dumnezeu, zicând: Mult milostive, pentru rugăciunile purtătorului Tău de chinuri, pacea Ta dă-ne-o nouă și sufletelor noastre mare milă.

SEDEALNA Mucenicului Mina, glasul al 8-lea:

Podobie: *Pe înțelepciunea și Cuvântul...*

Egiptul care mai înainte era biruit de cumplitul întuneric al necunoștinței de Dumnezeu, înțelepțite Mucenice Mina, pe tine te-a răsărit luminător a toată lumea, care alungi cu tot dinadinsul noaptea necredinței, fericite, cu razele dumnezeieștilor tale pătimiri. Pentru aceasta, luminat prăznuind ziua ta cea purtătoare de lumină și cinstită, cu osârdie strigăm ție, podoaba

pătimitorilor: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli celor ce cu credință prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă...,

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Ea cel ce ai fost slujitor al Împăratului puterilor, mucenice Vichentie, porunca împăratului celui fără de lege ai nesocotit-o și ai ales a pătimi pentru Cel ce a pătimit pentru noi; drept aceea săvârșim pomenirea ta cea plină de bucurie, vrednicule de laudă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Toată dorirea mea mă rog îndreaptă-o către Cel născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, izbăvindu-mă de patimile rele.

Cântarea a 4-a:

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:**

Venit-ai din Fecioară, nu sol,
«nici înger, ci Tu însuși Domnul
«Te-ai întrupat și m-ai mântuit
«pe mine, tot omul. Pentru
«aceasta strig Ție: Slavă puterii
«Tale, Doamne».

Roureză-mi mie, Stăpână, puțină umilință, ca să scoată toată arderea inimii mele și să potolească pornirile cele

înșelătoare ale nedumeririi te sârgui spre chinuri, bucurându-te.

Pe mine, cel vătămat cu arma desfătării, și care zac rănit, nu mă trece cu vederea, Preacurată, ci mă vindecă cu sulița și cu Sângele Fiului tău și Dumnezeuul nostru.

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânia a toată făptura, pe mine, cel cumplit sărăcit, învrednicește-mă de dumnezeiescul dar, ca să te măresc pe tine, ca pe o bună a mea folositoare, Preacurată.

Canonul Sfântului Mucenic Mina

Irmosul: *Cel ce stă întru slavă...*

Cu stropirea sânghiurilor tale ai stins jăraticul mulțimii de zei, tabăra demonilor s-a cufundat, iar Biserica lui Dumnezeu s-a adăpat, Mucenice preafericite Mina, laudându-te pe tine.

Cu răstignirea pe lemn închipuiești patima Crucii, care a omorât pe șarpele cel amar, Mucenice; iar răbdarea jupuirilor ți-a pricinuit ție desfătărilor cele din cer, preaviteazule.

Primit-ai încercare de dureri peste fire, pătimitorule, căci cu dragostea cea dumnezeiască biruindu-ți firea, nu te dădeai uitării, Mina, îndemnându-te a

A Născătoarei de Dumnezeu:
Născut-ai pe Dumnezeu, Care S-a întrupat în chip de negrăit, zidindu-Și casă din sânghiurile tale; pe Cel ce este cunoscut în două firi și în două voințe, după cuviință dumnezeiască, ceea ce ești neispită de nuntă.

Canonul Sfântului Mucenic Vichentie

Irmosul: *Auzit-am, Doamne...*

Fiind chinuit, ochii minții îi aveai la cele de sus, de unde ai văzut răsplătirile cele viitoare, primind și ușurare durerilor tale, mucenice înțelepte.

Ăprinzându-te de dragostea Stăpânului, preaminunate, durerile cele amare ale păgânilor cu care te chinuiau le-ai nesocotit, prealăudate Vichentie.

Slavă...,

Întărit ai fost de Stăpânul tuturor în timpul patimilor tale, pururea pomenite; pentru care nu te-ai înfricoșat de muncile cele trecătoare și de moartea cea vremelnică.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ăi zămislit pe Dumnezeu, Cel ce a făcut pe om, Fecioară preacurată. Pentru aceasta,

toate neamurile neîncetat te fericesc pe tine.

Cântarea a 5-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Mijlocitor Te-ai făcut lui
«Dumnezeu și oamenilor,
«Hristoase Dumnezeule. Că
«prin Tine, Stăpâne, către
«Părintele Tău, Începătorul
«Luminii, din noaptea
«necunoștinței, aducere am
«aflat».

Ceea ce ai născut Calea vieții,
la calea cea dreaptă povățuiește-
mă, Preacurată, pe mine, cel ce
fără de pricepere sunt abătut și
căzut în prăpastie cumplită.

Eu minte nemulțumitoare
înstrăinându-mă pe mine de la
Dumnezeu și rătăcindu-mă în
latura patimilor cea depărtată,
cu desfrânare am viețuit. Și mă
întoarce și mă mântuiește prin
rugăciunile tale, Fecioară.

Eu apele tale cele de viață
curgătoare, adapă pe robul tău,
cel aprins de văpaia păcatelor și
ars de năvălirile demonilor,
Fecioară Maică preacurată.

Canonul Sfântului Mucenic Mina
Irmosul: *Necredincioșii nu vor vedea
slava Ta,...*

Strălucit-ai cu razele cele
luminoase ale muceniei,
întunecând necredința cea
întunecată, preaînțelepte, și ai
luminat mulțimea credincio-
șilor, pătimitorule, Mina
prealăudate.

Pierit-a toată gândirea
vrăjmașilor cu răbdarea ta cea
tare; că nici foamea, slăvite, nici
biciuirea, nici arsura, nici râul
spinilor n-au slăbit osârdia ta.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Născându-Se mai presus de
fire din tine, Mântuitorul mă
înnoiește pe mine cel stricat,
izbăvindu-mă din blestemul cel
de demult, Maică a lui
Dumnezeu Preacurată; pe Acela
roagă-L ca să ne mântuim noi.

Canonul Sfântului Mucenic
Vichentie

Irmosul: *Dis-de-dimineată
grăiesc...*

Înălțat fiind pe cruce, ai
răbdat strujirile trupului, având
pe Cel fără patimă, Care te
întărea în credință, Vichentie.

Eu vărsările sângiurilor tale
ți-ai vopsit haina sufletului,
arătând-o prealuminoasă,
fericite.

Slavă...,

Luminat fiind de lumina cea
nematerialnică de nestatornicia

înșelăciunii demonice ai scăpat, purtătorule de chinuri.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preacurată Fecioară, tu singură ai născut pe Dumnezeu Cuvântul; pe Care Îl laudă toată făptura ca pe Făcătorul și Domnul.

Cântarea a 6-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

În adâncul greșelilor fiind
«înconjurat, chem adâncul
«milostivirii Tale cel neurmat;
«din stricăciune, Dumnezeule,
«scoate-mă».

Să nu mă arăți demonilor bucurie la judecata ce va să fie, Stăpână, ci îmblânzește pe Judecătorul și Fiul tău, ca să caute cu bunătate spre mine.

Cu cugetele și cu faptele mele cele viclene și fără de lege, pe Tine, Doamne, pornindu-Te spre mânie, Îți aduc pe Maica Ta spre îmblânzire; dar, îndurându-Te, mântuiește-mă.

Scapă-mă de osândă, Stăpână, pe mine cel ce sunt osândit cu greșelile mele, ca una care ai născut pe Judecătorul și Dumnezeul tuturor, Prea-lăudată.

Canonul Sfântului Mucenic Mina

Irmosul: *Strigat-a, mai înainte,...*

Fără de dureri ai rămas când ai fost ars în foc, și când ți s-au frecat coastele cu târsâni de păr; că fiind împreună cu tine harul cel dumnezeiesc, te întărea pe tine, Mina.

Ăi stat înaintea divanurilor tiranilor când ai fost judecat, dar vădind înșelăciunea lor, Mina, pururea-pomenite, pe tine te-ai dat a fi stâlp al dreptei credințe credincioșilor.

Cu sudorile pătimirilor tale ai uscat înșelăciunea idolilor, și pe tine te-ai făcut lăcaș cinstitei Treimi, luptătorule, vrednicule de minune, Mina.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Vindecă patimile cele nevindecate ale sufletului meu, Preacurată, cu doctoria bunătații tale, ceea ce ai născut celor ce sunt în lume pe bunul Mântuitor Hristos.

Canonul Sfântului Mucenic

Vichentie

Irmosul: *Rugăciunea mea voi vărsa...*

Ăruncat fiind în temniță ca un rău făcător, mucenice, ceată cerească de îngeri ți s-a arătat întărindu-te și tămăduindu-ți rănila trupului, preafericite.

Cercetat fiind de mulțimea îngerilor, te-ai întărit în credință, și împreună cu ei ai cântat lui Dumnezeu cântare de laudă.

Slavă...,

Mulțimea chinurilor n-au putut să te depărteze de dragostea Stăpânului tău, avându-ți mintea la Dumnezeu Cel viu, preaminunat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ai născut pe pricinuitoarul liniștirii, Hristos, împlânzește valul cel sălbătic al patimilor mele, Fecioară preacurată.

CONDACUL Sfântului Mucenic Mina,
glasul al 4-lea:

Podobie: *Arătat-Te-ai astăzi...*

Din oastea cea vremelnică te-a răpit și părtaș celei nestricăcioase te-a arătat pe tine, purtătorule de chinuri Mina, Hristos Dumnezeu nostru, Cel ce este pentru toți Mucenicii cunună nestricăcioasă.

ICOS

De mare veselie este solitoare nouă pomenirea Mucenicilor, împotriva patimilor, vitejie și biruință asupra vrăjmașilor arătându-ne, întru luminat și

cuvios harul mărturisirii. Veniți, dar, întru aceasta, iubitorilor de praznic, toți să ne veselim, săvârșind cea mai bună decât veselia cea vremelnică și mai desăvârșită, pomenirea purtătorului de chinuri, Mina, și luând harul dezlegării de patimi. Că dătătorul acestora este Hristos Dumnezeu, Cel ce este Mucenicilor cunună nestricăcioasă.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În această lună, în ziua a unsprezecea, pomenirea Sfântului Marelui Mucenic Mina cel din Cotiani.

Acesta a trăit pe vremea împăratului Maximian (286-305) și era din Egipt, fiind ostaș în cohorta ce se chema Rutalia sub comanda lui Arghirisc, în Codanul Frigiei Salutariei. Nesuferind ca să vadă cinstirea cea rătăcită a idolilor, s-a suit în munte și s-a curățit pe sine cu postiri și cu rugăciuni. Și întărindu-se îndeajuns și aprinzându-i-se sufletul cu dumnezeiescul dor spre Hristos, s-a pogorât din munte și, stând în mijlocul închinătorilor la idoli, l-a propovăduit pe Hristos. Pentru aceasta a fost dat la chinuri: i s-a freat trupul cu târsâni și a fost ars cu foc, și târât fără milă peste ciulini, de i-au spart trupul, în urma cărora și-a primit sfârșitul prin sabie.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Mucenic Vichentie, diaconul.

Acest Sfânt Vichentie era din Augustopoli, cetate în Spania, și învățând poporul împreună cu Valerie episcopul, Vichentie fiind diacon, au fost prinși și aduși la divanul dregătorului Datian; care, legându-i îndată în lanțuri, a poruncit să fie duși în orașul ce se cheamă Valencia, unde au fost aruncați într-o temniță urât mirositoare și întunecată; iar peste puține zile scoțându-l pe Vichentie, a poruncit să fie frecat cu țesala, apoi l-au răstignit pe o cruce și l-au supus la nenumărate chinuri; și coborându-l iarăși de pe cruce, l-au chinuit și l-au bătut, apoi i-au ars coastele cu foc. Și deznodându-l de toate încheieturile, l-au bătut pe piept cu bețe de fier arse în foc. Dar rămânând nevătămat, l-au băgat în temniță, unde aflându-se Sfântul, s-a învrednicit de dumnezeiescul și îngerescul ajutor, și îndată și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:**

Porunca cea potrivnică lui
«Dumnezeu, a tiranului celui
«călcător de lege, înaltă văpaie
«a ridicat; dar cinstitorilor de

«Dumnezeu tineri a trimis roua
«Duhului, Hristos, Cel ce este
«binecuvântat și preamărit».

Tăria mea și lauda, și
mântuirea, și folositoare tare, și
zid nebiruit fiind, Stăpână,
alungă-i pe demonii cei ce se
războiesc asupra mea, care
totdeauna caută să mă omoare.

Din feciorescul tău sânge,
întrupând pe Dumnezeu,
Fecioară, ai îndumnezeit
neamul omenesc. Pentru
aceasta, prin rugăciunile tale,
izbăvește-mă pe mine, cel
spurcat de patimi și stricat de
meșteșugirile vrăjmașului.

Euptorul cel mai înainte a
închipuit nașterea ta,
Preacurată; căci pe tineri nu i-a
ars, precum nici pânțelele tău
nu l-a ars focul cel de neîndurat.
Pentru aceasta mă rog ție: Scapă
pe robul tău de focul cel veșnic.

**Canonul Sfântului Mucenic Mina
Irmosul: Cel ce ai izbăvit în foc...**

Eu rănile împreună ai lepădat
hainele cele de piele ale
păcatului și te-ai îmbrăcat cu
podoaba care nu mai primește
învechire, fericite, pe care a
țesut-o harul cel ce s-a arătat.

Eu aprinderea luptelor tale
celor tari și cinstite, s-a făcut

cenușă necredința cea spinoasă și vicleană, și prin curgerile sângiurilor tale, se stinge văpaia necunoștinței celei înălțate, preafericite.

Ăvând daruri îndestulătoare, izvorăști și faceri de minuni pentru cei ce săvârșesc cinstitul tău praznic, Mina, vrednicule de minune, și dimpreună lucrezi cu toți cei care cântă: Dumnezeu Părinților noștri, binecuvântat ești.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Binecuvântat este Rodul cel binecuvântat al pântecelui tău, pe Care bine-L cuvântează toate puterile cerești și adunările pământenilor; Cel care ne-a mântuit pe noi din blestemul cel de demult, binecuvântată.

Canonul Sfântului Mucenic Vichentie

Irmosul: *Tinerii evreiești...*

Jertfă curată și fără prihană te-ai adus pe tine, Celui ce de bunăvoie S-a adus jertfă pentru noi, mult nevoitorule, Vichentie.

Pe jertfelnic de fier ai fost pus și cu foc fiind ars, mucenice mărite, ai ars uscăciunea necredinței și luminător al dreptei cinstiri de Dumnezeu te-ai arătat.

Slavă...,

Qa un viteaz și ca un înțelept cu fapta pe tiranul cel rău credincios și neînțelept l-ai arătat neputincios, întărit fiind de puterea Duhului Sfânt, preafericite.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Împreună cu cetele cele de sus, Maica lui Dumnezeu, strigăm ție: Bucură-te, cerul cel însuflețit și palatul cel preaslăvit, în care Hristos S-a odihnit cu trupul.

Cântarea a 8-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Quptorul cel cu foc, oarecând «în Babilon, lucrările și-a «despărțit prin dumnezeiasca «poruncă; pe haldei arzând, iar «pe credincioși răcorind, pe cei «ce cântau: Binecuvântați, toate «lucrurile Domnului, pe «Domnul».

Râvnește celor bune, de cele rele depărtând-te prin lucrarea dumnezeieștilor fapte, având pe Maica lui Dumnezeu și folositoarea tuturor cea nerușinată, rugătoare pentru tine, suflete al meu, ca pe o milostivă și de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai omenirea de legătura osândirii celei de

demult, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta, mă rog ție: Dezleagă toată legătura răutății inimii mele, Preacurată, legându-mă de dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născându-o, luminează inima mea, ceea ce se mârhește pentru necinstirea greșelilor, Născătoare de Dumnezeu; și slavei celei pururea veșnice mă arată părtaș, ca să te slăvesc pe tine cu credință.

Canonul Sfântului Mucenic Mina

Irmosul: *Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor,...*

Ărătat-te-ai ca o pâine coaptă în mijlocul focului celui aprins, ca o jertfă fără prihană, ca o junghiere deplin arzându-te, ca o jertfire însuflețită, și dând bună mireasmă dumnezeiască, pe care Dumnezeu a primit-o, Mina, slugă a lui Dumnezeu.

Târât fiind, Mucenice, și cu spini ghimpoși împuns, ai sfărâmat boldurile vrăjmașului și, cu sabia fiind tăiat ca într-o uimire, cu armele credinței ai tăiat capetele celor fără de lege, cântând: Binecuvântați pe Hristos în veci.

Dezlegat fiind de trup cu tăierea sabiei, mai desăvârșit te-ai legat, Mucenice, cu dragostea Stăpânului tău și, îndumnezeindu-te acum, îl vezi față către față, Mina, și Lui îi cânti: Pe Domnul lăudați-L, făpturile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu:

În pântecel tău sălășluiește, mai presus de cuvânt, Cel ce prin cuvânt a zidit toată lumea; și se vede prunc, născându-Se din tine, Preacurată, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci; pe Care toată lumea-L binecuvintează și-L preamărește întru toți vecii, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Sfântului Mucenic Vichentie

Irmosul: *Cei ce s-au făcut...*

Luptându-te vitejește cu vrăjmașul, ai smerit puterea lui, preaminunate Vichentie, strigând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu luptele cele sfințite ai înecat jertfele nedumnezeirii, preaînțelepte mucenice, și cu focul fiind ars, ai primit sfârșitul, lăudând pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul,

Ea unul ce ai dorit să moștenești viața cea veșnică, fericite, ai urât slava vieții celei trecătoare, grăind: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născând Viața, pe noi, cei omorâți de păcat, pe toți ne-ai înviat. Pentru aceasta, strigăm ție: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine, cu glas de laudă, te slăvim.

Cântarea a 9-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de
«început, Dumnezeu și Domnul,
«întrupându-Se din Fecioară,
«S-a arătat nouă, ca să lumineze
«cele întunecate și să adune cele
«risipite. Pentru aceasta, pe
«Născătoarea de Dumnezeu,
«cea prealăudată, o mărim».

Gustând Adam din rodul pomului celui oprit, moarte cu amărăciune a cules: iar Fiul tău pe lemn pironindu-Se, a izvorât lumii dulceața nemuririi. Pentru aceasta te cinstim, Preacurată.

Împărăteasă ești, Fecioară, ca ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Împăratul și Domnul, Cel ce a stricat împărățiile

iadului. Pe Acela neîncetat roagă-L să învrednicească de împărăția cea de sus pe toți cei ce te cinstesc pe tine, Preacurată.

Îmbunătățește, Stăpână, smerită inima mea cea înrăutățită de vătămarea dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pe Cel bun și ești cu totul bună, și-mi deschide ușile cele bune ale pocăinței.

Canonul Sfântului Mucenic Mina

Irmosul: *Eva, prin boala neascultării,...*

Pământul a acoperit acum trupul tău cel tare, care s-a luptat, fericite. Iar cerul îți poartă duhul, veselindu-se cu duhurile Mucenicilor și luminându-se cu slavă luminată. Pentru aceasta, cu toții te ferim pe tine, Mina.

Împreună cu îngerii locuiești întru lumină, că ai iubit viețuirea întocmai cu îngerii, Mina, și cu gând curățit vezi veselia Domnului, luminându-te din destul cu revărsările de lumină cele de acolo, vrednicule de laudă.

Văzând pe Hristos, de Care ai dorit, prealăudate, te îndumnezeiești, și, ajungând la dorirea cea mai înaltă, ai încetat de a

mai dori, Mina. Adu-ți, dar, aminte de noi, cei ce săvârșim cu dragoste pomenirea ta cea preasfântă.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Născut-ai nouă, Maică Fecioară, pe Dumnezeu-Cuvântul cu trup după ipostasul nostru; pentru aceasta, te propovăduim cu inima și cu limba, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, și grăim către tine glasul lui Gavriil, strigând: Bucură-te, Stăpâna tuturor.

Canonul Sfântului Mucenic Vichentie

Irmosul: *Înfrișatu-s-a tot auzul...*

Ăstăzi Biserica prăznuiește pomenirea ta cea sfințită și mutarea la Cel pe Care L-ai dorit, pentru care și bucurându-Se, îți împletește laude dumnezeiești, mucenice Vichentie.

Pe tine astăzi câștigându-te Biserica, ca o stea prealuminosă te-a dobândit, care cu razele cele curate ale minunilor tale se luminează, mult pătimitorule.

Slavă...,

Sosind astăzi pomenirea ta, Vichentie, de Dumnezeu înțeleptite, luminează sufletele celor ce cu credință laudă ostenele și nevoițele tale.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fecioară, îmbrăcându-Se din tine Cel ce m-a zidit, Născătoare de Dumnezeu, a ieșit în două firi, cunoscut într-un ipostas fiind neamestecat.

LUMINÂNDA

Glasul al 2-lea:

Podobie: *Cele de sus căutând...*

Ca cel ce te-ai arătat luminător preastrălucit, dumnezeiescule Vichentie, cu nevoițele patimilor tale luminează toată zidirea, gonind noaptea cea adâncă a nedumnezeirii, cerând lui Hristos Dumnezeu să dăruiască lumii pace și sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., **glasul al 3-lea:**

Podobie: *Cel ce ai împodobit cerul...*

Pe ceruri le împodobesc stelele, Iisuse, îndurate; iar Biserica o împodobesc: Mina, Victor, Vichentie și Ștefanida. Pentru rugăciunile cărora mântuiește-ne pe noi, cei ce Te lăudăm.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:**

Întru tine, Preacurată Fecioară, s-au văzut cu adevărat căile Domnului, care povățuiesc pe oameni la locul unde sunt

cetele îngerilor și adunările tuturor Sfinților.

LĂ LĂȚDE

**Se pun stihirile pe patru,
glasul al 4-lea:**

Podobie: *Dat-ai semn...*

Ca un trandafir nevestejit, cu miresmele bunului miros al darurilor tale, slăvite, umplând marginile, le luminezi cu dumnezeiască cuviință, Mina, purtătorule de nevoiță; și cu fulgerele minunilor luminezi toată lumea. Pentru aceasta, săvârșim preaslăvită pomenirea ta, laudând pe Mântuitorul, Cel ce cu strălucire te-a slăvit pe tine.

Focul și tot chinul de la vrăjmași, preafericite, ca un nimic socotindu-le, ai fost rănit de dragostea Stăpânului, preaminunate Mina, viteazule cugetător, pentru Care te-ai nevoit cu tărie, surpând pe mult-uneltitorul. Drept aceea, te ferim pe tine ca pe un luptător preaviteaz și apărător precald, săvârșind pomenirea ta.

Pe voi cei ce ați săvârșit călătoria și ați păzit credința, Mina, Victore, Vichentie, Hristos v-a încununat cu strălucitele cununi ale dreptății și a înfrumusețat mărturisirea voastră, slăviților Mucenici.

Pentru aceasta, primind cereasca moștenire, rugați-vă Domnului pentru cei ce vă laudă pe voi.

Primit-ai cununa nesticăciunii, cel ce te-ai luptat cu vitejie și ai biruit pe șarpele cel începător al răutății, vrednicule de minune. Și ca cel ce petreci acum împreună cu adunarea pătimitorilor, Îl slăvești pe Cel ce te-a încununat, laudându-L în veci.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cel împreună fără de început și împreună veșnic, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, precum prin Evanghelie mai înainte a zis: Cel ce Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor și Eu îl voi mărturisi pe el înaintea Tatălui Meu celui ceresc, asemenea prealăudații purtători de lupte, Mina cu cei împreună cu el nevoitori, înfierbântându-se, au propovăduit înaintea împăraților și a tiranilor mântuitorul nume al Stăpânului. Pentru Care și nevoindu-se, prin cununi nevestejite au fost încununați de El; și acum în ceruri se roagă pentru sufletele noastre.

**Și acum..., a Născătoarei de
Dumnezeu, același glas:**

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, ceea ce ești cetate neclintită, zid nebiruit, folositoarea cea tare și pururea scăpare a sufletelor noastre.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LĂ LITURGHIE

Fericirile se pun din cântarea a 3-a a Sfântului Mina, pe 4 și din cântarea a 6-a a Sfântului Vichentie, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Întărâtat fiind tiranul de cuvintele tale cele preaînțelepte, te chinuia fără de milă cu vine de bou crude, socotind că te va îndupleca cu acelea, fericite Mina.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Vitându-te cu ochii gândului la Domnul, ai suferit greutățile cele apăsătoare ale chinurilor trupului, cu vitejia gândului, Mina preaminunate.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Nespăimântându-te de durerea cea mare a chinurilor, având râvnă dumnezeiască, ai mers la chinuri, strigând: Necăutându-mă nimeni, am venit mânat de mine însumi.

Fericiți cei prizonieri pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Cu stropirea sângiurilor tale ai stins jăraticul mulțimii de zei, tabăra demonilor s-a cufundat, iar Biserica lui Dumnezeu s-a adăpat, Mucenice preafericite Mina, laudându-te pe tine.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Ăruncat fiind în temniță ca un rău făcător, mucenice, ceată cerească de îngeri ți s-a arătat întărindu-te și tămăduindu-ți rănilile trupului, preafericite.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Cercetat fiind de mulțimea îngerilor, te-ai întărit în credință, și împreună cu ei ai cântat lui Dumnezeu cântare de laudă.

Slavă...,

Mulțimea chinurilor n-au putut să te depărteze de dragostea Stăpânului tău, avându-ți mintea la Dumnezeu Cel viu, preaminunate.

Și acum..., a **Născătoarei**:

Ceea ce ai născut pe pricinuatorul liniștirii, Hristos, îmblânzește valul cel sălbătic al patimilor mele, Fecioară preacurată.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeu nostru. Că, având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile

lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

ALT TROPAR al sfântului Mina, asemenea:

Ca pe cel ce ești împreună-vorbitor cu cei fără de trup și cu purtătorii de nevoie împreună-petrecător, adunându-ne cu credință, te laudăm pe tine, Sfinte Mina, cerând pace lumii, și sufletelor noastre mare milă.

CONDACUL Sfântului Mucenic Mina,

glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Din oastea cea vremelnică te-a răpit și părtaș celei nestricăcioase te-a arătat pe tine, purtătorule de chinuri Mina, Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce este pentru toți Mucenicii cunună nestricăcioasă.

CONDACUL Mucenicului

Vichentie,

glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Nevoindu-te vitejește, ca un adevărat mărturisitor al dreptei credințe, Biserica te laudă, slăvind cinstitele tale chinuri, preaminunate Vichentie, zicând: Doamne, pentru rugăciunile mult-pătimitorului Tău, mântuiește sufletele noastre.

ĂPOSTOLUL

din Epistola a doua către Timotei (2: 1-10): Fiule Timotei, întărește-te în harul... (Caută la ziua de 2 iunie).

EVANGHELIA

de la Matei (10: 32-36; 11: 1): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine... (caută vineri în Săptămâna a 3-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă. Aliluia (Ps. 32: 1).

